

Slovenski vinogradniki imajo sedaj že več koristnih knjižic, ki obravnavajo poedina opravila novega vinarstva; tudi navodil, kako se pokončujejo razni trtni škodljivci, je izšlo v našem jeziku že več; a da ni treba vinogradnikom po raznih časopisih nabirati posameznih naukov in nasvetov, je gospod Kosi nabral vse izkušnje, ki so se doslej

obnesle, v tej poljudni in jako pregledni knjižici. Najprej popisuje škodljivce iz živalstva, potem rastlinske zajedavce in razne vremenske in druge neugodnosti, ki škodujejo trti; nazadnje je pa pridelal v obliki koledarja vsa opravila, s katerimi v raznih letnih časih vinogradnik varuje svoje trte mnogoštevilnih sovražnikov. G.

To in ono.

Naše slike. „Zbor kralja Tomislava v Spletu l. 925“, ki smo ga popisali na drugem mestu, je v pomanjšani obliki v tisoč izvodih dal pomnožiti g. Petar Nikolić v Zagrebu (Ilica 7.). Te reprodukcije v velikosti 92×65 cm so izvršene s svetlotiskom v oleografiji, ki je dandanes najdovršnejši način pomnoževanja. Okvir je temno pozlačn in širok 13 cm. Cena slike z okvirom je 54 K, na mesečne obroke 60 K. Posnete so natančno po izvirniku in izražajo vso njegovo krasoto. — „Pogled s Kredarice na Suhi plaz“ (str. 501) nam kaže enega najlepših prizorov s triglavskega pogorja. — „Ajdovec“. Na str. 588 pa podajemo sliko rojstne vasice dr. Jarčeve. G. Poljšak nam je napisal o njem sledeče podatke: Ajdovec je med Trebnjem, Žužemperkom in Sotesko na Dolenjskem. Iz Trebnja se pride k nam v dveh urah, od Žužemperka in Soteske v dobri uri po dosti slabem potu. Upamo, da se izpelje cesta od Straže do Velike loke, in ta pojde baje tudi skozi našo vas. Župnija šteje okoli 950 duš ter je skalovita planjava, ležeča 500 m nad morsko gladino, z mnogimi vinorodnimi goricami, kjer se je pridelovalo v nedavnem času obilo dobrega vina. Tudi sedaj še rodi vinska trta, a ne tako dobro, kakor v prejšnjih letih. Trtna uš hoče uničiti in opustošiti vse vinograde. — Ljudstvo izgovarja „Ajdovec“, in ne „Ajdovica“, in si pripoveduje o njem sledečo pravljico: Bilo je za časa sv. Mohorja in Fortunata, ko sta oznanjevala sveto vero našim pradedom. Nekoč odide sv. Mohor po svojem apostolskem potovanju, naroči pa svojemu tovarišu: „Pojdi, Fortunat, v to-le skalovje in izkušaj izpreobrniti te hribovce!“ Dolgo časa se je trudil Fortunat brez uspeha in se je vrnil, ne da bi bil kaj dosegel. Ko ga vpraša sv. Mohor po uspehu, odgovori sv. Fortunat: „S temi ljudmi se ne dá nič opraviti; ajdje so, ajdje.“ In od tistega časa se baje imenuje ta kraj „Ajdovec“. — Ta pravljica nima sicer zgodovinske podlage, pa vendar svedoči, da je edino Ajdovec pravo ime, in ne že zgoraj omenjena tujka, ki nam jo hočejo vsiliti drugi. Lahko bi se reklo, da so naši pradedje še dolgo ostali malikovavci, ko so sosedje že davno sprejeli Kristusovo vero,

ker je kraj bolj oddaljen in nedostopen in ker ima župna cerkev za zaščitnico presv. Trojico. Toda časi so se izpremenili, in sedaj jih je šlo že precejšnje število iz tukajšnje župnije v svet oznanjevat božjo besedo. . . . Tu se je rodil l. 1813. pokojni prošt dr. Anton Jarc, upokojeni šolski nadzornik, tu je tekla zibelka mnogim še sedaj službujočim duhovnikom. Vč. g. Frančišek Grivec bo praznoval letos svoj petdeseti jubilej. . . . V sosednjih župnijah se kar čudijo, da je pri nas toliko duhovnikov. In ako Bog dá, imeli jih bomo še več. Skoro vsaka vas ima enega dijaka, nekatere tudi po dva ali celo po tri.

Cerkvena glasba v ljubljanski škofiji. Štirindvajset let deluje že „Cecilijino društvo“ v Ljubljani, da povzdigne cerkveno glasbo in pospešuje glasbeno slovstvo. Koliko je doseglo to društvo, vidi se iz številnih letnikov „Cerkvenega Glasbenika“, katerega poučni del urejuje društveni predsednik g. prof. Jan. Gnjezdá, glasbeni del pa umetniški probuditelj naše cerkvene glasbe gospod Anton Foerster. Napredek se kaže v mnogoštevilnih dobro izvežbanih pevskih zborih, katere vodijo gojenci „Orglarske šole“, ustanovljene od tega društva. Dne 18. malega srpana je priredilo „Cecilijino društvo“ sestanek društvnikov in somišljenikov v Zatični. Tam so pri slovesni sv. maši oo. cistercijani peli svoj krasni koral, pevski zbori iz Ribnice, Št. Ruperta in Št. Vida pri Zatični so pokazali svojo umetnost v krasnem petju, pri posvetovanju pa so predavali gg. dr. E. Lampe, o socialnem stanju organistov, g. Frančišek Bernik o zboljšanju gmotnega stanja organistovskega, o Hugolin Sattner o pravilnem pevanju korala, in gospod Mih. Arko o napredku umetnega in ljudskega petja v Slovincih. — Take sestanke sploh priporočamo, ker se z njimi vzbujá in ohranja zanimanje za dobro stvar.

Odkritje spomenika Radoslavu Lopašiču. Na odličnem mestu med hrvaškimi zgodovinarji stoji Radoslav Lopašič. Rojen je bil v rodoljubnem